

Galasiärs-Projek

*Ken jy Hom
werklik?*

Woord- Mikroskoop (Gal. 3:1-14)

Gal. 3:1-5

Eksodus- prentjie

Julle Galasiërs, is julle dan so sonder begrip?
Wie het julle verstand benewel? Jesus
Christus is tog so duidelik aan julle verkondig
dat julle Hom as 't ware aan die kruis kon
sien hang! 2Net een ding wil ek van julle
weet: Het julle die **Heilige Gees** ontvang deur
die wet van Moses te onderhou of deur die
evangelie te glo?

3Is julle dan so sonder begrip? Julle het met die **Gees** begin; wil julle nou in eie krag eindig? 4Was al julle swaakrkry dan verniet? Dit kon tog nie verniet gewees het nie! 5Hy wat julle met die **Heilige Gees** toerus en kragtig onder julle werk, doen Hy dit omdat julle die wet onderhou of omdat julle die evangelie glo?

Eks. 40:34'n Wolk het die tent van ontmoeting oordek, en die magtige teenwoordigheid van die Here het die tabernakel gevul. 35Moses kon nie in die tent van ontmoeting inkom nie: die wolk was daarin, en die magtige teenwoordigheid van die Here het die tabernakel gevul. 36Later het dit so gegaan: wanneer die wolk van die tabernakel af voor die Israeliete uit wegtrek, het hulle agter die wolk aan versit. 37As die wolk nie weggetrek het nie, het hulle daar gebly totdat dit wel weggetrek het. 38Die wolk van die Here was bedags 'n wolk oor die tabernakel en snags het dit 'n vuur daarboor geword. So het die hele Israel dit ervaar elke keer as hulle versit.

Gal. 3:6-9

Abraham

Genesis-
prentjie

6So was dit ook met Abraham: “*Hy het in God geglo, en God het hom vrygespreek.*” 7Julle sien dus dat dié wat glo, kinders van Abraham is. 8Die Skrif het vooruit geweet dat God ook mense wat nie Jode is nie, sou vryspreek as hulle glo. Daarom het die Skrif al voorheen die goeie nuus vir Abraham gebring: “*In jou sal al die nasies geseën word.*” 9Dit is dus dié wat glo, wat saam met die gelowige Abraham geseën word.

Gal. 3:10-14

**Deuteronomium -
prentjie**

10Maar almal wat staat maak op die
onderhouding van die wet, val onder die vloek,
want daar staan geskrywe: “Daar rus ’n vloek op
elkeen wat nie stiptelik alles doen wat in die
boek van die wet geskrywe staan nie.” 11En dat
niemand op grond van die wet deur God
vrygespreek word nie, is duidelik, want “hy wat
deur God vrygespreek is omdat hy glo, sal lewe.”

12By die wet gaan dit egter nie om die geloof nie, maar om die daad, want daar staan: “*Hy wat dóén wat die wet sê, sal daardeur lewe.*”

13Christus het ons losgekoop van die vloek wat die wet meebring, deur in ons plek ’n vervloekte te word. Daar staan naamlik geskrywe:

“Vervloek is elkeen wat aan ’n hout opgehang is.”

14Daardeur kan ook hulle wat nie Jode is nie,
deur Christus Jesus deel kry aan die seën wat
God aan Abraham toegesê het. So het ons dan
deur die **geloof** die **Gees** ontvang wat God
beloof het.

The Spirit plays a vital role, for Paul, within his implicit narrative of the “new Exodus.

One of the central themes of the Exodus narrative is the glorious divine presence, in the pillar of cloud and fire that accompanied the people on their journey, leading them to their “inheritance,” and finally, at the end of the book of Exodus, coming to dwell in the wilderness tabernacle. Here, too, seen in the long retrospect of Jewish memory, the divine presence was the “foretaste” or advance guarantee, both of arrival in the promised land and of the divine presence dwelling in the Jerusalem temple (see, e.g., Exod 15:17). When Paul picks up this narrative strand and applies it to the community of Jesus-followers, or to the individual, he is implicitly claiming that the Messiah’s people are temple people. The living God dwells within them.

Eks 40:34'n Wolk het die tent van ontmoeting oordek, en die magtige teenwoordigheid van die Here het die tabernakel gevul.
35Moses kon nie in die tent van ontmoeting inkom nie: die wolk was daarin, en die magtige teenwoordigheid van die Here het die tabernakel gevul.

36Later het dit so gegaan: wanneer die wolk van die tabernakel af voor die Israelite uit wegtrek, het hulle agter die wolk aan versit.

37As die wolk nie weggetrek het nie, het hulle daar gebly totdat dit wel weggetrek het. 38Die wolk van die Here was bedags 'n wolk oor die tabernakel en snags het dit 'n vuur daarbo-oor geword. So het die hele Israel dit ervaar elke keer as hulle versit

The promise was not that Abraham, being now credited with “righteousness,” would thus be qualified to go to heaven when he died. The promise was that he would have a vast family, and a land, the promised “inheritance.”

shows that Paul is not talking about a store of moral merit that leads to salvation, but about the formation of a community of Abraham's children. Of course, that carries with it the long overtones of ultimate salvation; they will "inherit God's kingdom," as in 5:21. But that is not the point Paul is making here, and it is not what the Galatians need to be told.

Ren NB Binne in die Eksodus storie is die
Abraham storie. He understands scripture's
“preaching of the gospel” not, remarkably,
in terms of “the Messiah died for your sins,”
but in terms of the promise that “God
would bless the nations in Abraham

renThe mention of “blessing,” in the quote from Genesis 12:3, at once moves Paul into the next phase of his argument. The promises to Abraham and his family, made so dramatically in Genesis, gave rise to the long history of Israel. That long history had run into the serious problem about which Deuteronomy had always warned. Only a dramatic eschatology could provide the solution

With all this in mind, we return to Galatians 3:10–14, where we find that Paul at least really does think he is talking about how the blessing promised to Abraham in 3:6–9 can reach its intended worldwide destination

Deuteronomy 27–29 was an ongoing reality. The gar (“because,” “for”), which links verse 10 to the previous paragraph, relies for its logic on the implicit antithesis between hoi ek pisteōs in verse 9 and hosoi ex ergōn nomou here. “Those of faith” are blessed with Abraham, because “those who belong to the ‘works-of-the-law’ camp are under a curse

he draws all these “solutions” together into a new synthesis. A new Passover has taken place, providing the divinely authorized “rescue” from “the present evil age” (Gal 1:4). God, through the Messiah, has won the victory over the powers of evil—but it is a victory won, not with force of arms, but through substitutionary suffering, as here in 3:13, where the “curse” hanging over all Torah-breakers is borne by the one man whose “cursed” death is somehow able to count over against all the others.

His problem with the rival teachers in Galatia is not that the Torah they are offering was part of an evil scheme. It is that they are insisting on keeping the curtains shut and the candles lit when the day has dawned and the sun is shining brightly outside the window